

Arrest

nr. 206 662 van 9 juli 2018
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 2 juli 2018 houdende het bevel tot terugdrijving en nietigverklaring van het visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van , waarbij de terechtzitting wordt bepaald op .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK .

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster arriveerde op 2 juli 2018 met vlucht PS145 op de nationale luchthaven te Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 2 juli 2018 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot terugdrijving en de beslissing tot nietigverklaring van een visum.

De beslissing tot terugdrijving, die verzoekster op 2 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 2 juli 2018 om19.40..... uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal, werd door ondergetekende,[J. ADAMS – INSPECTEUR]..... 1 de heer / mevrouw :

naam M.(...) voornaam A. (...)

geboren op 24.06.1987 te Kazachstan geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Kazachstan wonende te Kazachstan

houder van het document paspoort nummer N10235811

afgegeven te Kazachstan op : 20.10.2015

houder van het visum nr. 009510273 van het type C afgegeven door Oostenrijk

geldig van 24.06.2018 tot 19.07.2018

voor een duur van 11 dagen, met het oog op :

afkomstig uit KIEV BORISPOL met Ukraine International Airlines (PS145), op de hoogte gebracht van het

feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de

wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

1 De naam en de hoedanigheid van de overheid vermelden.

2 Schrappen wat niet past.

1

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door Oostenrijk. Betrokkene wenst het Schengengrondgebied te betreden via België voor een verblijf dat zich uitsluitend in België zal voltrekken. Om te voldoen aan de voorwaarden voor afgifte van een visum dient het hoofdverblijf van betrokkene zich in Oostenrijk te voltrekken.

Betrokkene verklaart naar hier te zijn gekomen om een tiental dagen door te brengen op hotel met een vriend die zij leerde kennen via het internet.

Betrokkene kan geen uitnodiging voorleggen noch een hotelreservatie.

Bovendien blijkt na verder onderzoek dat de vriend van betrokkene niet regulier in het Rijk verblijft.

Uit telefonisch contact met de zus van betrokkenes vriend leert men dat betrokkene op bezoek komt bij hen. Betrokkene zal bij haar thuis verblijven of hotel, verder verklaart ze ook verre familie te zijn van betrokkene in tegenstelling tot betrokkenes verklaring.

Volgens haar is betrokkene naar hier gekomen omwille van toeristische motieven en misschien om te werken.

Betrokkene zelf verklaart verder dat ze omwille van toeristische motieven naar hier is gekomen.

Betrokkene is niet in het bezit van reisdocumentatie, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: uitnodiging vriend, hotelreservatie, reisdocumentatie, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscode)

Reden van de beslissing:

(G) **Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of**

voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

Voor de duur van haar voorgenomen verblijf en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 500 Euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 95 Euro/dag/persoon).

Betrokkene verklaart immers 11 dagen op hotel te zullen verblijven.

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2

in het SIS , reden van de beslissing:

in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°) 2

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot nietigverklaring van een visum, die verzoekster ook op 2 juli 2018 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM

Mevrouw, Meneer M., A. (...)

De/het _____, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te Brussel Nationaal Heeft / hebben / werd

uw visumaanvraag onderzocht

uw visum onderzocht. Nummer 009510273, afgegeven: 21.06.2018.

het visum is geweigerd het visum is nietig verklaard het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1. er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument overgelegd (artikel 32, 1, a), I) van de verordening (EG) Nr.

810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1,

a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door Oostenrijk. Betrokkene wenst het Schengengrondgebied te betreden via België voor een verblijf dat zich uitsluitend in België zal voltrekken. Om te voldoen aan de voorwaarden voor afgifte van een visum dient het hoofdverblijf van betrokkene zich in Oostenrijk te voltrekken.

Betrokkene verklaart naar hier te zijn gekomen om een tiental dagen door te brengen op hotel met een vriend die zij leerde kennen via het internet.

Betrokkene kan geen uitnodiging voorleggen noch een hotelreservatie.

Bovendien blijkt na verder onderzoek dat de vriend van betrokkene niet regulier in het Rijk verblijft.

Uit telefonisch contact met de zus van betrokkenes vriend leert men dat betrokkene op bezoek komt bij hen. Betrokkene zal bij haar thuis verblijven of hotel, verder verklaart ze ook verre familie te zijn van betrokkene in tegenstelling tot betrokkenes verklaring.

Volgens haar is betrokkene naar hier gekomen omwille van toeristische motieven en misschien om te werken.

Betrokkene zelf verklaart verder dat ze omwille van toeristische motieven naar hier is

gekomen.

Betrokkene is niet in het bezit van reisdocumentatie, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: uitnodiging vriend, hotelreservatie, reisdocumentatie, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie

3. u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Voor de duur van haar voorgenomen verblijf en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 500 Euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 95 Euro/dag/persoon).

Betrokkene verklaart immers 11 dagen op hotel te zullen verblijven.

4. u heeft in de lopende periode van 180 dagen reeds 90 dagen op het grondgebied van de lidstaten verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid (artikel 32, 1, a), IV en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

5. u staat in het Schengen Informatiesysteem gesignaleerd ter fine van weigering van toegang; deze signalering

is ingevoerd door [naam lidstaat] (artikel 32, 1, a), V en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009

van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

6. u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse

veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 21, van Verordening (EG) nr. 2016/399 (Schengengrenscodes), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI

en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

7. er is niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten (artikel 32, 1,

a), VII) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot

vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

8. de informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet

betrouwbaar (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2), van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

9. uw voornemen om het grondgebied van de Lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet

worden vastgesteld (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

10. er is niet voldoende aangetoond dat u niet in de gelegenheid bent geweest om op voorhand een visum aan te

vragen, hetgeen een visumaanvraag aan de grens zou rechtvaardigen (artikel 35, 6, van de verordening (EG)

Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

11. de houder van het visum heeft om intrekking van het visum verzocht (artikel 34, 3 van de verordening (EG)

Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)''

2. Over de rechtspleging

2.1. Betreffende het beroep tegen de tweede beslissing, de beslissing tot nietigverklaring van een visum

2.1.1. Uit het administratief dossier blijkt het volgende: “Op 2 juli 2018 werd in het dossier van Mevr M. A. door een administratieve fout van de permanentie zowel een nietigverklaring als een intrekking visum opgemaakt. Enkel de beslissing nietigverklaring werd betekend aan betrokkene, deze beslissing werd ingetrokken en op 7 juli 2018 werd de correcte beslissing ,nl intrekking visum, aan betrokkene betekend”. Het administratief dossier bevat een kopie van de nieuwe beslissing tot intrekking van het visum van verzoekster.

2.1.2. De tweede bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos geworden.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de eerste beslissing

3.1. Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekster betoogt, ter onderbouwing van haar standpunt dat haar vordering een hoogdringend karakter heeft, dat zij op 13 juli 2018 zal worden terugngedreven.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder ook niet in vraag wordt gesteld, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3. In een eerste, tweede en derde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 3, eerste lid, 3° en 4° Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.4. Zij onderbouwt haar middelen als volgt:

De beslissing tot terugnrijving luidt wat dit betreft als volgt:

“[Verzoekster] Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3 eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar België te zijn gekomen om een tiental dagen door te brengen op hotel met een vriend die zij leerde kennen via internet en omwille van toeristische motieven. Betrokkene kan geen uitnodiging noch een hotelreservatie voorleggen. Uit onderzoek blijkt dat de vriend van betrokkene niet regulier in het Rijk verblijft.

Uit telefonisch contact met de zus van betrokkenes' vriend blijkt dat betrokkene op bezoek komt bij hun. Betrokkene zal bij hun thuis verblijven of op hotel, verder verklaart ze ook verre familie te zijn van

betrokkene. Volgens deze contactpersoon komt betrokkene naar België omwille van toeristische motieven en eventueel om te werken.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: toeristische documentatie, reisplannetjes, hotelreservatie, uitnodiging, stadsplannetjes... [...]"

"Verzoekster meent dat verweerder de draagwijdte van artikel 3, 3° verkeerd interpreteert.

Dit artikel stelt immers dat de toegang ontzegd kan worden aan een vreemdeling die geen documenten kan overleggen met betrekking tot het doel en de verblijfsomstandigheden van de reis.

Verzoekster heeft immers een zeer kort verblijf, van slechts 10 dagen in België gepland.

Haar vriend, de heer M.(...) wachtte haar op in de aankomstzone, samen met meerdere vrienden op de luchthaven van Zaventem.

Tegenwoordig zijn hoge connectiviteit, "Google Maps", en herlaadpunten alomtegenwoordig. Het vereiste dat men bij binnenkomst "papieren" stadsplannetjes, toeristische gidsen, en uitnodigingen bij zich zou hebben teneinde een bewijs te leveren van het doel van de reis moet dan ook met het oog op de technologische vooruitgang soepeler benaderd worden, zeker wat de generatie van verzoekster betreft, alsook gelet op de korte duur van het verblijf.

Het feit dat verzoekster plant te verblijven bij haar vriend, waarmee zij een affectieve band heeft ontwikkeld, en dat hij haar in België zou rondleiden betekent geenszins dat haar reis geen toeristisch doel heeft.

Verzoekster heeft meerdere berichten uitgewisseld met de heer Makhauri om haar komst naar België te plannen (zie stukken als bijlage).

Zij beschikt over een terugreisbiljet voor 12.07.2018.

Zij heeft een vaste betrekking in Kazachstan en heeft specifiek verlof genomen om naar hier te kunnen vliegen. Er zijn dus sterke banden aanwezig waardoor er geen twijfel dient te bestaan over het economisch zwaartepunt van verzoekster en haar bereidwilligheid om terug te keren naar Kazachstan.

Verweerder is in contact geweest met familieleden van de vriend van verzoekster, die bevestigd hebben dat zij bij hem zou verblijven tijdens haar kort verblijf.

De vriend van verzoekster is in tegenstelling tot wat verweerder beweert, niet irregulier aanwezig in het Rijk aangezien hij over een geldige bijlage 35 beschikt gelet op het feit dat zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS nog steeds voor de RVV hangende is.

Verzoekster werd door de grenswacht ondervraagd over bezienswaardigheden in België. Zij kent er een aantal, maar is de Engelse taal onvoldoende machtig om hierover te kunnen vertellen in die taal. Zij verwijst dan ook naar het arrest nr. 177 262 van de RVV van 31.10.2016, om te benadrukken dat (i) het kennelijk niet onredelijk is dat verzoekster die voor de eerste maal naar België reist, België niet goed kent en nog niet kan afratelen wat zij allemaal zou gaan bezichtigen tijdens haar verblijf en (ii) dat er geen tolk ter beschikking werd gesteld toen zij bevraagd werd naar haar reismotief door met grenscontrole belaste autoriteiten, wat de communicatie minstens kan hebben bemoeilijkt.

Gelet op hetgeen voorafgaat heeft verweerder artikel 3, eerste lid, 3° Vw geschonden door er verkeerd vanuit te gaan dat verzoekster niet over documenten beschikte waaruit het doel van haar reis en omstandigheden van haar verblijf kon worden afgeleid.

Tweede lid - Schending van artikel 3, eerste lid, 4° Vw

Artikel 3, eerste lid, 4° Vw bepaalt dat de toegang tot het grondgebied geweigerd kan worden aan de vreemdeling wanneer zij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

De beslissing tot terugdrijving luidt wat dit betreft als volgt:

“[...Verzoekster] Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: Voor de duur van haar voorgenomen verblijf en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 500 euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 95euro/dag/per persoon). Betrokkene verklaart immers 11 dagen op hotel te zullen verblijven.

[...]”

Verzoekster wijst erop dat er sprake is van een tegenstrijdige motivering van de beslissing van verweerder aangezien hij op de hoogte is van het feit dat zij bij een vriend zou verblijven. Hij verwijst in de bestreden beslissing immers zelf naar de stelling dienaangaande van een familielid van de vriend van verzoekster.

Verzoekster wijst erop dat verweerder het richtbedrag van 45 euro per dag diende in aanmerking te nemen aangezien zij, zoals aangegeven in het feitenrelaas bij een particulier ging verblijven. Haar budget van 500 euro was dus meer dan genoeg om 11 dagen door te brengen.

Bovendien geeft verzoekster aan dat zij gemakkelijk via Western Union, en dus op legale wijze, bijkomende geldsommen zou kunnen ontvangen via haar familie in Kazachstan, indien nodig.

De beslissing van verweerder schendt artikel 3, eerste lid, 4° Vw door er ten onrechte van uit te gaan dat verzoekster niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt.”

3.5. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de eerste bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.6. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kan niet worden vastgesteld.

3.7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.8. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Artikel 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet laat verweerder toe om een vreemdeling de toegang tot het grondgebied te weigeren indien deze vreemdeling niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. Verzoekster weerlegt met haar betoog in haar eerste middel de vaststelling niet dat zij op het ogenblik van de grenscontrole geen stukken kon voorleggen ter onderbouwing van haar bewering dat zij als toerist België wenste te bezoeken. Zij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een hotelreservatie in België beschikte.

3.9. In het administratief dossier zit een verslag opgesteld op 2 juli 2018 door J.A., inspecteur van de federale politie, met als titel “Onduidelijk reisмотief, onvoldoende bestaansmiddelen”. Het is gericht aan de Dienst Grensinspectie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

3.10. Hierin kan onder meer het volgende gelezen worden:

Betrokkene reist alleen. Zij zegt op bezoek te komen bij een vriend van haar. Zij kan ons geen uitnodiging tonen van deze persoon. Ze zegt hem te kennen via internet. Samen met hem wil ze dan een tiental dagen in een hotel verblijven. Zij kan ons geen reservatie laten zien, ze weet ook geen enkel adres.

* *Zij is enkel in het bezit van een telefoonnummer van haar vriend en zijn naam M. A.. Wij nemen telefonisch contact op met betrokkene maar hij kan ons niet te woord staan omdat hij geen van onze landstalen spreekt. Wij krijgen een vrouw aan de lijn die zegt dat ze de zus is van M.. Zij zegt ons dat betrokkene op bezoek komt bij hen. Betrokkene zal bij haar thuis verblijven maar het is ook mogelijk dat ze nog in een hotel zal verblijven. Dat weten ze nog niet goed. Zij zegt dat ze verre familie zijn van elkaar. Betrokkene heeft nooit gesproken van een verblijf bij familie. De zus zegt dat betrokkene hier komt voor toeristische doeleinden maar het is ook mogelijk dat ze hier een beetje komt werken. Verdere uitleg krijgen we hierover niet. Er werd dus ook geen enkele uitnodiging noch tenlasteneming opgesteld. Betrokkene blijft ook volhouden dat ze voor toeristische doeleinden naar hier komt maar kan ons niet zeggen wat ze juist wil bezoeken. Ze kan ons ook geen enkele informatie tonen.*

* *Wij kunnen de vriend identificeren als zijnde de genaamde M. A., ingeschreven te (...). Wij dienen vast te stellen dat betrokkene blijkbaar niet meer in het bezit is van een geldig verblijfsdocument. Betrokkene blijkt asielzoeker te zijn in ons land.*

* *Betrokkene is voor haar verblijf van 11 dagen in het bezit van 500 Euro en geen bank- noch kredietkaarten. Gezien zij ons zegt dat ze in een hotel gaat verblijven moet zij in het bezit zijn van 1045 Euro.*

* *De familie waarbij betrokkene op bezoek zou gaan is heel goed gekend bij onze diensten.*

- *Het is de eerste keer dat betrokkene(n) een Schengenland bezoek(t)(en).*

3.11. De Raad merkt op dat verzoekster met haar beschouwingen niet aantoonde dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

In casu blijkt niet dat verweerder verkeerdelijk heeft gesteld dat verzoekster niet beschikte over enig stuk waaruit haar reisdoel kan worden afgeleid. Verzoekster bevestigt wel dat ze door de grenswacht ondervraagd werd over haar toeristische reis in België. Ze beweert wel enkele zaken te kennen maar dat zij de Engelse taal onvoldoende machtig is om hierover te kunnen vertellen in die taal. Echter nog daargelaten dat verzoekster haar toeristische uitstappen via internet wilde organiseren waardoor ze geen papieren documentatie kan voorleggen, kan ook vastgesteld worden dat verzoekster geen enkele indicatie kan geven over haar toeristische intenties, of namen van steden die ze wil bezichtigen die geen vertaling behoeven. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de zus van verzoeksters vriend meldde dat ze “voor toeristische doeleinden” kwam “maar het is ook mogelijk dat ze hier een beetje komt werken”.

3.12. Verzoekster kon evenmin een document voorleggen dat toelaat vast te stellen of zij effectief op hotel of bij een vriend zou verblijven en verklaarde tijdens haar gehoor “op bezoek te komen bij een vriend en te zullen verblijven in een hotel”. Ook de zus van verzoeksters vriend is, zoals gesteld wordt in de bestreden beslissing en in het administratief dossier, onbekend met haar verblijfsomstandigheden. Ze zou “bij haar thuis verblijven maar het is ook mogelijk dat ze nog in een hotel zal verblijven. Dat weten ze nog niet goed”. Verzoekster legde geen hotelreservatie voor, evenmin werd er een uitnodiging of een tenlasteneming opgesteld, noch kende verzoekster het adres van haar vriend. De verwijzingen in het verzoekschrift naar documenten in bijlage, in Cyrillisch geschrift zonder vertaling, doen hieraan geen afbreuk.

3.13. Verweerder vermag daarenboven, op basis van artikel 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet de toegang van een vreemdeling tot het grondgebied van de Schengenstaten weigeren indien deze vreemdeling niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven. Verzoekster betwist niet dat zij bij de grenscontrole slechts over 500 euro beschikte.

Verzoekster meent “dat er sprake is van een tegenstrijdige motivering van de beslissing van verweerder aangezien hij op de hoogte is van het feit dat zij bij een vriend zou verblijven. Hij verwijst in de bestreden beslissing immers zelf naar de stelling dienaangaande van een familielid van de vriend van verzoekster. Verzoekster wijst er op dat verweerder het richtbedrag van 45 euro per dag diende in aanmerking te nemen aangezien zij, zoals aangegeven in het feitenrelaas bij een particulier ging verblijven. Haar budget van 500 euro was dus meer dan genoeg om 11 dagen door te brengen”. Echter, zoals uit het administratief dossier blijkt werd gebeld naar verzoeksters vriend die geen landstaal kende en zijn zus aan de telefoon doorgaf. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier (zie hoger) blijkt dat verzoekster geen hotelreservatie voorlegde, noch werd er een uitnodiging of een tenlasteneming

opgesteld, noch kende verzoekster het adres van haar vriend. De bestreden beslissing stelt dat *“Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 95euro/dag/per persoon)”*. De Raad ziet hierin geen tegenstrijdige motivering.

Waar verzoekster nog stelt *“dat zij gemakkelijk via Western Union, en dus op legale wijze, bijkomende geldsommen zou kunnen ontvangen via haar familie in Kazachstan, indien nodig”* doet ook dit geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster op het ogenblik dat zij de Schengenruimte wenste te betreden over onvoldoende bestaansmiddelen, in de zin van artikel 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, beschikte.

3.14. Waar de bestreden beslissing nog stelt dat verzoeksters vriend niet regulier in het Rijk verblijft en verzoekster meent dat aangezien hij een nieuwe asielaanvraag had ingediend en in afwachting van de uitkomst hiervan een bijlage 35 bezit, doet ook dit geen afbreuk van de motieven van de bestreden beslissing dat verzoekster *conform artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet over documenten beschikte waaruit het doel van haar reis en omstandigheden van haar verblijf kon worden afgeleid, noch over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland zoals bepaald in artikel 3, eerste lid, 4°) van de Vreemdelingenwet*.

3.15. Enige kennelijke appreciatiefout of een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

3.16. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekster ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.17. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.18. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

3.19. De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

De vordering dient om voormelde redenen te worden afgewezen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. DECLERCK